

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En arm Synderis Klagemaal for Gud, siungis met den Thone: Ich armes Megdlein klage mich sehr

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En arm Synderis Klagemaal for Gud, siungis met den Thone: Ich armes Megdlein klage mich sehr", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid63807/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

- N4r At ingen skal mig forfore,
 Men salig met dig bliffue maa.
 7.
 For din Døds skyld alleene,
 Børstøt mig naadelig,
 Alt ved dit Ord det reene,
 Ieg altid trøster mig,
 Naar ieg skal heden fare,
 Aff denne lammerlig Døl,
 Min Siel vilt du beuare,
 Vdi den Himmelske Sal,
 A M E N.
- [48] N4v **En arm Synderis Klagemaal for Gud,**
 stungis met den Thone: Ich armes Megel-
 lein klage mich sehr, etc.
- Ieg arme Syndere maa vel klage mig,
 Huor skal ieg mig atbære,
 Thi den Rættuse Gud i hammerig,
 For min Synd mig vred monne være:
 Det driffuer bort vist all Glæde oc Lyst,
 Oc giør mig i Hiertet bange,
 Naar ieg tæncker paa, huor det vil gaa,
 N5r Mit Hierte i Fryet oc Sorrig monne staa,
 Mine Synder ere store oc mange.
 2.
 O rjge Gud gif mig din Naade,
 Huor ieg i Landet mon fare,
 Min Siel oc Liff, min are i alle maade,
 Fra Skam oc Last beuare:
 Saa vil ieg altid tacke dig,
 Baade Nat oc Dag, oc allen stunde,
 Naar ieg tæncker paa, huor det vil gaa,
 Mit Hierte i Fryd oc Glæde monne staa,
 N5v Min Sorrig er da forsvunden.

3.

Effter din villie HÉRre føre mig,
Lad mig din egen være,
Alt got forseer jeg mig til dig,
Jeg vil dig take og ære:
Ingen Sung hoss dig mand finde kand,
Du est trofast for alle,
Dit hellige Ord er mig saa kiert,
Alt Keyserens Gods er intet vert,
Paa dit Ord vil jeg bygge, Amen.

[49] *N6r* **En Tacksigelse effter Maaltid, eller**
anden tid at sunge.

1.

HÉRRE Christ wi dig nu prise,
Dine fattige Born og Faar,
Du monne oss vel bespise,
Din Rundhed til oss gaar:
Met Klæder og Liffens Føde,
At wi ey skulle leggis øde,
:/: Saa stor din Mildhed staar.

N6r

2.

Alt got aff dig wi haffue,
O milde IEsu Christ,
Mangfoldig er din gaffue,
Du vnder oss her Liff frist:
Met Sundhed, Næring og Lycke,
Effter dit gode tycke,
:/: Thi take wi dig forust.

3.

Naar wi ere glade og mette,
Vdaff din rige Laan,
N7r Saa maa wi dig ey forgette,